

I R O D A L O M.

„**János Zsigmond Élet és Jellemrajza**“ című művére küldött szét előfizetési felhívást Szentmártoni Kálmán sz.-kereszturi főgimn. igazgató. Ez a nagyszabású munka az U. I. T. pályázatán 5000 lej szorgalomdíjjal volt kitüntetve. Az író azután is még mélyreható kutatásokat végzett, aminek eredményét beledolgozta művébe, hogy az annál tökéletesebb formában kerüljön a nagy nyilvánosság elé. Előfizetési ára 100 lej, mely összeg az író címére (Cristur—Sz.-Keresztur, Jud. Odorheiu) küldendő. Minden olvasónknak szívesen ajánljuk e könyvet, melynek különösen egyházközségeink könyvtárából hiányoznia nem szabad.

Dr. Tóth György: „Az Unitárius Egyház Alkotmányának Vázlatos Jogtörténeti Kifejlődése“. Az illusztris írónak ez a történelmi tanulmánya a Ker. Magv. füzetek 10. számaképpen jelent meg. A benne feldolgozott gazdag történelmi anyag ismerete kiváló fontosságot és aktualitást nyer a napirenden levő szervezeti reformjavaslattal kapcsolatban. Megrendelhető az Unitárius Irtatertesztnél. (Cluj—Kolozsvár, unitárius kollégium.) Ára 12 lej.

Dr. Iván László: „Isten felé.“ Kitünő munkatársunknak Dunabogdányban, az ifjusági konferencián mondott és mélységes vallásos érzésből fakadt elnöki megnyitója önálló füzetben is megjelent s az író szívésségéből az ifjuság között szétszórtottuk.

Magyar Népegészségügyi Szemle, egészségügyi, embervédelmi és népnevelő folyóirat. Szerkesztik: Dr. Schmidt Béla és Dr. Szigeti Imre. Megjelenik minden hónap 15-én. A magyar nép rendszeres egészségügyi nevelését tűzte ki célul ez a folyóirat. Éppen ezért számít a lelkészek és tanítók támogatására. Nagyjelentőségű újítása a folyóiratnak, hogy „Vasárnapi iskola“ címen állandó rovatot nyitott, amelyben a nép nyelvén megírt, kész előadásokat közöl megfelelő képekkel. Az eddig megjelent számokban a magyar orvosi kar legjelesebbjei irtak a saját szakmájukból hasznos ismereteket terjesztő cikkeket. Előfizetési díja lelké-

szek és tanítók részére 50% kedvezménnyel 60 lej, amely összeg a szerkesztőség címére küldendő: Târgu-Mureş Str. Eminescu 4.

Gyallay-Pap Sándor: Felsikoltok! Egy új verskötet jelent meg néhány nappal ezelőtt az erdélyi könyvpiacra, amely általános feltűnést keltett. Beszéltek róla irodalmi körökben, de ami még jobb, beszéltek róla nem irodalmi körökben is, a mindennapi életnek olyan helyein, ahol a költészettel nem sokat szoktak törődni. Ez nagy szó, mert azt bizonyítja, hogy megfogta az emberek lelkét. És van ebben a kötetben valami különös érték, feltétlenül eredetiség, amiről beszélni kell. Eredetiek azok az eldobott kis színek, hasonlatok, amelyeket a Székelyföld hegyei közül hozott magával az író, a rekettyés Küküllőpartról, a hegyek tövében ülő falukból. Ezek után felesleges is mondanom, hogy az írójuk székely fiú. Csak fiú még, nem ember. Fiatal fiú, akiben benne fáj a maga külön tragédiája mellett az otthonmaradtak fájdalma is. Ez a nagy fájdalom, a végső keserűség adta kezébe a tollat, hogy: írj, amit tudsz, írj, törjed magad, amíg mindent meg tudsz írni, amíg a verseid megnyugvást adó sorai-ban pihenhetsz el. S Gyallay-Pap Sándor vállalkozott. Azért székely! Fiatal erővel állott szembe a sorssal és ragadta kezébe a tollat. Felsikoltok! Ez így tovább nem mehet, jönni kell egy megváltásnak, jönni kell valami jobbnak! Felsikoltok, hogy hallja meg mindenki a szavam, a végső s elkeseredett szavam s jöjjön utánam, hogy keressük a kiutat ebből a mocsárból, a világnak romlott posványából!

Ez a hang csap ki a kötetből s kettős érdeme a fiatal író-nak, hogy ez nála nem póz, nem költői program, hanem valóság! Ez az élete is. Így keresi ott is az utat, hogy miképpen lehetne jól, tisztán élni, miképpen lehetne megtalálni az Istent. Fiatalember, harcol, küzd az étellel. De már meg van a hite, ami felé minden versével töri az utat! Még harcol, küzd és verejtékezik a verssel, mint a kötőrő, hogy ő legyen benne a rideg formában, a hideg szavakban, az ő lelkének a tüze melegítsen ki belőlük. S Gyallay erős kezűnek bizonyult. Hamar túljutott a kezdet nehézségein s egy pár versében már ő egyedül az úr. Ott látjuk tisztán és érezzük, hogy mitől szorul össze a lelke s a fájdalom egyszerre a miénk is lesz. Van egy pár költemény ebben a kötetben, amely megállja a helyét a legjobb poéták versei között is. Olyan igaz és olyan őszinte érzelmek pendülnek meg olyan művészi kifejezésben, ami feljogosít arra, hogy a fiatal írótól még nagyon sok szépet várjunk. Előkészületben levő új verseskötete bizonyára mindenképpen fog igazolni minket.

Külön öröm nekünk, hogy a fiatal író hittestvérünk. Papp Mózes nyugalmazott székelykereszturi unitárius gimnáziumi tanár-nak és tb. igazgatónak a fia.

(b. j. gy.)

KÜLÖNFÉLÉK.

Olvasóinknak és előfizetőinknek kellemes karácsonyi ünnepeket és boldog újévet kívánunk. A hit angyala térjen be minden házba, törölje le a könnyeket, enyhítse a keresztek súlyát s emelje Istenhez a lelkeket.

Az U. I. T. felolvasó- és közgyűlése. Folyó évi dec. 2-án este felolvasó- és evvel kapcsolatos közgyűlést tartott az U. I. T. Kolozsvárt az egyház disztermében. A közgyűlést Dr. Ferenczy Géza főgondnok, elnök nyitotta meg, amelynek keretében újabb 3000 leu pályadíjat ajánlott fel, valamely unitárius jelesünk emlékének felujtása céljából, amit a közgyűlés lelkes éljenzéssel vett tudomásul. Az elnöki megnyitót egész terjedelmében folyóiratunk jelen füzetében közöljük. Kövári Jakab kénosi lelkész „Az imádságról” tartott mélyreható és sokoldalú tanulmányon alapuló valláslélektani tanulmányt, melyet szintén közlünk. Vári Domokosnak az U. I. T. verspályázatán jutalmat nyert „Templomvédés” c. költeményét olvasta fel Szolga Ferenc papnövendék mély érzéssel és nagy hatással. Majd Benczédi Pál „Quo vadis?” c. tanulmányát olvasta fel Fikker János kövendi lelkész. Az aktuális tanulmányt is közelebbről közölni fogjuk. Öt perc szünet után két évi jelentést olvasott fel a főtitkár, a Keresztény Magvető szerkesztője és Hadházy Sándor pénztárnok, amelyeket a közgyűlés egyhangulag tudomásul vett s a szereplőknek és tisztviselőknél köszönetet mondott.

Egyházi Főtanács. A múlt évi Főtanács elmaradása miatt az ideinek a tárgysorozata annyira megnövekedett, hogy dec. 3-án, 4-én egész nap a késő éjszakai órákig és 5-én délig állandóan folyt a tanácskozás. Az érdeklődés is nagy volt. Nem térhetünk ki a tárgysorozat minden egyes pontjára s csak egy pár lényegesebb dologról emlékezhethetünk meg. Az elnöki tisztet dr. Ferenczy Géza